

متن پرسش

با سلام و عرض ادب: لطفاً شرح و توضیحی بسیار بسیار ساده و مبسوط بدهید که یعنی چه عرفا امور پست دنیوی و نفسانی را از سنخ اوهام و خیال می‌دانند؟ دقیقاً مبسوط بگویید چرا گفته اند از سنخ وهم و خیال؟ کسانی هستند که به هدف‌های پست دنیوی خود که از آن به هدف‌های وهمی و خیالی یاد شده رسیده اند یعنی خیال را تبدیل به واقعیت کرده اند و البته شما هم در مقدمه کتاب آشتی با خدا از خیال و وهم سخن گفته اید که در ادامه نوشته ام: فرموده اید: ما با خود آشتی نیستیم و خود را چون حمالی برای هدف‌های وهمی به در و دیوار میکوبیم. یا در شعر مولوی آمده در مقدمه: جان همه روز از لگدکوب خیال وز زیان و سود وز خوف زوال

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: می‌دانید که در این رابطه ابتدا باید جایگاه «وجود» را از «عدم» تفکیک کنیم. اموری که جناب صدرالمتألهین با «برهان صدیقین» اش برای بشر جدید به میان آورده، امری که حقیقتاً این نسل، سخت بدان نیاز دارد. پیشنهاد می‌شود پس از دنبال کردن «برهان صدیقین» و شرح صوتی آن، به کتاب «ادب خیال و عقل و قلب» سری بزنید. در آن جا معلوم می‌شود حتی همان‌هایی که به گفته جنابعالی: «کسانی هستند که به هدف‌های پست دنیوی خود که از آن به هدف‌های وهمی و خیالی یاد شده رسیده اند» گرفتار خیال اندر خیال اند. در حالی که حقیقت و وجود، امر دیگری است. موفق باشید